

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 879: Phát Tâm Tự Độ Độ Tha, Nhằm Kỳ Vọng Minh Tánh Kiến Phật

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 075)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phát tâm tự độ độ tha, nhằm kỳ vọng minh tánh kiến Phật. Cường yếu của phương pháp, toàn bộ đều ở tại đây. Phương pháp đó thế nào? Y theo giáo lý của bộ Kinh này, ly tướng ly niệm là đủ.】

Phần kết luận ở đoạn sau cùng, đúc kết thật vô cùng hay! Học Phật chính là học làm người, chính là học cách làm sao để trải qua ngày tháng. Đời sống hạnh phúc mỹ mãn mà người thế gian mong cầu, chính là Phật Pháp. Nếu muốn thật sự đạt đến chỗ cứu cánh viên mãn, thì nhất định phải phát tâm tự độ độ tha. Chữ “độ” giảng trong Kinh Phật, nếu dùng lời hiện đại để nói, thì chính là có ý nghĩa giúp đỡ, hỗ trợ. Bạn muốn bản thân mình có thể trải qua một đời hạnh phúc tự tại mỹ mãn, thì bạn phải giúp đỡ chính mình, bạn phải giúp đỡ tất cả chúng sanh. Vì sao phải làm như vậy? Phật ở trên Kinh đã vì chúng ta nói rất tường tận, rất nhiều lần, rất rõ ràng. Đạo lý thực sự mà nói là cực kỳ sâu, cực kỳ rộng, phạm phu thông thường chẳng thể nhận ra. Thế nhưng trong số những phạm phu cũng có một số người thông minh, họ biết con người không thể rời khỏi xã hội, quần chúng để sống độc lập, như người ta thường nói, con người là sinh vật có tính xã hội. Chúng ta muốn cuộc sống của chính mình trải qua hạnh phúc mỹ mãn, thì ắt hẳn người khác cũng phải hạnh phúc, cũng phải mỹ mãn, như vậy mới là thật; nếu như cuộc sống của người khác rất gian nan, rất khổ nhọc, mà riêng chúng ta lại sống rất hạnh phúc, thì trong hạnh phúc đó sẽ ẩn chứa tai nạn. Tục ngữ Trung Quốc thường nói: “Một nhà no ấm, ngàn nhà oán hận”. Những người khác nhìn thấy bạn, họ đố kỵ bạn, thù hận bạn, thậm chí đến trộm cướp của bạn, đến sát hại bạn. Những sự việc này, từ xưa đến nay trong sử sách đã ghi chép rất nhiều. Ở thời cận đại, chúng ta thường thấy trên báo chí tạp chí,

trên bản tin phát thanh, hầu như mỗi ngày đều thấy có, chẳng phải chỉ có một loại đâu.

Từ đó có thể thấy, hạnh phúc ở đâu? Mỹ mãn ở đâu? Thế là chúng ta liền hiểu được, lời Phật giảng cho chúng ta thật có đạo lý. Cho nên chúng ta giúp đỡ chính mình thoát khỏi nghèo hèn, thoát khỏi khốn khổ, thì cũng phải giúp đỡ tất cả chúng sanh; mọi người đều có thể rời xa nghèo hèn khốn khổ, thì thế gian này mới mỹ mãn. Giống hệt như thế giới Tây phương Cực Lạc vậy, thế giới Tây phương Cực Lạc vì sao gọi là Cực Lạc? Vì sao lại tốt đẹp đến thế? Là vì A Di Đà Phật chẳng phải chỉ quan tâm đến bản thân mình, Ngài chăm lo cho tất cả chúng sanh; bản thân mình tốt, thì tất cả chúng sanh cũng phải tốt y như mình vậy. Đạo lý và sự thật này vô cùng quan trọng, cho nên Phật dạy chúng ta nhất định phải phát tâm tự mình giúp đỡ chính mình, và phải giúp đỡ tất cả chúng sanh. Giúp đỡ bằng cách nào? Phải khắc phục tập khí ác nghiệp từ vô thủy kiếp đến nay của chính mình, phải khắc phục cho được cái tập khí này. Tập khí của chúng ta là gì? Là tự tư tự lợi. Khởi tâm động niệm chỉ nghĩ đến bản thân mình, không có nghĩ cho người khác, điều này là sai lầm trầm trọng rồi.

Người thế gian có người phát tài, có cuộc sống trải qua rất tốt; có người nghèo hèn, cuộc sống trải qua rất khổ. Đây là nguyên nhân gì? Có người nói người kia mạng tốt, người này mạng không tốt. Mạng là quả, quả ắt có nhân. Mạng từ đâu mà có? Nhất định là có nhân, nhân chính là nghiệp đã tạo. Nếu tạo thiện nghiệp, mạng người này liền tốt, họ liền hạnh phúc, họ liền an vui, họ liền rất tự tại; nếu tạo ác nghiệp, mạng của họ liền rất khổ. Chúng ta minh bạch đạo lý này, thấu hiểu sự thật này, thì làm sao để tự độ? Đoạn ác tu thiện. Chẳng những không tạo ác nghiệp, mà dấy khởi một ác niệm cũng không được, niệm niệm phải giúp đỡ tất cả chúng sanh, niệm niệm phải giúp đỡ xã hội này, đây là thiện tâm; tạo tác như vậy là thiện nghiệp, quả báo đạt được thật không thể nghĩ bàn, đây là được thiện quả. Giúp đỡ người khác cũng lại như vậy, khuyên người thấu rõ nhân quả. Ngạn ngữ nói rất hay: “Một miếng ăn một ngụm uống, không gì chẳng phải do tiền định”. Ngày nay bạn sẽ kiếm được bao nhiêu tiền, hoặc là ngày nay bạn sẽ thua lỗ bao nhiêu tiền, trong mạng đã định sẵn rồi, chính là đúng như câu nói: “Một đời đều là mạng, nửa điểm chẳng do người”. Lời này nghe ra rất bi thương, rất xót xa. Kỳ thực một đời đều là mạng, điều này không sai một chút nào, câu nói này giảng rất chính xác. Nói “nửa điểm chẳng do người”, lời này chưa hẳn đã đáng tin, vì sao vậy? Con người nếu hiểu rõ đạo lý trong đó, liễu giải chân tướng sự thật, thì có thể chuyển nghiệp, có thể sáng tạo

vận mệnh mới, đây chính là chúng ta có năng lực tự mình giúp đỡ chính mình, và giúp đỡ người khác.

Chúng ta thường hay đọc quyển sách nhỏ “Liễu Phàm Tứ Huấn”, đó chính là hiệu quả vô cùng rõ rệt, thế nhưng những điều nói trong đó là thế gian pháp, chẳng phải là pháp cứu cánh. Phật ở trên Kinh nói với chúng ta, mục đích tự độ độ tha của chúng ta, là nhằm kỳ vọng “minh tánh kiến Phật”. Minh tánh, trong Thiền Tông giảng là minh tâm kiến tánh, mục đích tự độ độ tha của chúng ta đều phải quy về chỗ này. Kiến Phật, chư vị phải biết, thấy Phật liền thành Phật rồi. Làm sao để thấy Phật? Trong một câu nói này, giáo nghĩa của Bát Nhã và Tịnh Độ đều bao hàm ở trong đó: kiến tánh là tu Bát Nhã, kiến Phật là tu Tịnh Độ; niệm A Di Đà Phật, nhất định được A Di Đà Phật tiếp dẫn, vãng sanh Tịnh Độ.

“Cương yếu của phương pháp, toàn bộ đều ở tại đây”. Phương pháp tinh yếu nhất, chính là ở trên bộ Kinh này. “Phương pháp đó thế nào?”. Phương là phương pháp, pháp là gì? Chính là Thế Tôn ở trên Kinh này dạy cho chúng ta “ly niệm ly tướng”, đây là phương pháp vô cùng tinh yếu. Chúng ta ở chỗ này nêu ra câu nói này, chư vị đã nghe một mạch từ phần trước cho đến đây thì không có vấn đề gì; nhưng nếu phần trước chưa từng nghe qua, nghe đến câu này quý vị rất khó lĩnh hội. Câu văn đầy đủ của câu nói này là “Vô trụ sanh tâm, không trụ vào sắc thanh hương vị xúc pháp, đây là ly tướng ly niệm, mà hành bố thí”. Bồ thí ở trong Kinh này không phải là bảo quý vị quyên góp vài đồng tiền, vậy là quý vị đã nhìn sai rồi; bồ thí chính là toàn bộ hành vi trong đời sống của chúng ta, là ý nghĩa này. Ở trong Đại Thừa pháp, hạnh Bồ Tát là dùng Lục độ để bao quát Vạn hạnh, Lục độ Vạn hạnh. Dùng một chữ Bồ thí, đã bao quát hết Lục độ, cho nên Lục độ chính là Vạn hạnh, bồ thí chính là Vạn hạnh, Vạn hạnh chính là toàn bộ hành vi trong cuộc sống của chúng ta, ý nghĩa của nó rất sâu rất rộng. Mặc dù hành bố thí, nhưng nhất định phải ly tướng ly niệm, đây chính là thọ trì Kim Cang Bát Nhã.